

Језичке моде

Сподинго шатровачки

Вуике, ти си рицаца!

Господин Радојичић из Београда, директор једне продуцентске куће, већ годинама негује и усавршава посебну вештину: то је шатровачки говор. Будући да због природе посла није у прилици да стално говори овим „изврнутим” језиком, различите облике новог шатровачког он усавршава са својом мамом. А мајка, к’о мајка, разуме своје чедо чак и када не говори. Синовљев шатровачки за њу је, дакле, потпуно јасан. Она непогрешиво погађа шта је син желео да каже. И одговара му на исти начин.

Треба имати на уму да новији шатровачки настаје обртањем слогова, али не само уобичајених речи (књижевног језика), већ и израза у сленгу. Иначе, сленг (од енглеске речи сланг, што означава жаргон) јесте говор одређене групе људи (спортски, рибарски, студентски, ловачки...), сталежа, као и улични говор. На пример, за храну се каже хас, а по новом шатровачком - сха. Утакмица је била текма, а сада је - кмуте. Дакле, нови шатровачки и даље се - „шатрује”.

Ако је неко помислио да шатровачки може да научи тако што ће да проучи његова правила и примени их, треба одмах да развеје ту предрасуду. Нарочитих правила заправо и нема, постоје само - фазони. Обрти су двоструки и троструки, самогласници се додају између слогова по жељи како би реч звучала смешније или оригиналније.

Стога се вратимо господину директору и његовој маци. Пре неки дан, враћајући се уморан с посла, он је позвао маму телефоном и рекао јој:

„Вуике, ту сам у ликома, стижем. Љицакро, шта има за пицукло? Да ниси миласпре сакаму?”

„Не”, одговорила је мајка. „Има рмуса и латаса!”

„Још боље”, одушевљено ће син. „Ти си моја рицаца!”

Да преведемо овај кратак разговор:

„Кево (мама), ту сам у колима, стижем. Краљице, шта има за клопицу? Јеси ли спремила мусаку?”

„Имамо сарму и салату.”

„Ти си моја царица!”

Ко би рекао да су то рекли? Иначе, господин Радојичић или боље рећи сподинго или дингоспо, воли да хаса, али се плаши да ће постати јазанго, односно зангоја. Шта то значи? Гојазан, јасно! Страхује да ће га његова девојка Ксиби (од Бикси, тачније, Биљана) оставити ако се угоји. А она је тако канаца (цакана)! Уколико буде дебео, не преостаје му ништа друго него да се дружи са казанама (наказама), што је суров израз за ружне девојке.

Због тога дингоспо Радојичић, кад увече излази, пажљиво бира ницело (лонице, од панталонице), затим облачи карирану шуљицако (то је кошуљица!), а одозго неки леп ксићду (дуксић). Уколико буде и даље овако топло, обући ће јицаму (мајицу). А ако га канаца ленама (цакана малена) испали (превари), остаће сам у кући са лећом (од речи отац, или ћале)... Гледаће зортелеви (телевизор).

М. Огњановић